

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 10.

15 maja 1924

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

Str.

16. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1924 r. w przedmiocie obliczania kosztów wykonania kary w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach 282

OKÓLNIKI:

- Okólnik № 871/II. G. S./24 w sprawie przyjmowania pożyczek państwowych do depozytów jako wadja i kaucje 282
- Okólnik № 872/I. U./24 w przedmiocie komunikowania notariuszom i pisarzom hipotecznym o osobach pozbawionych woli lub którym został wyznaczony doradca 283
- Okólnik № 873/I. U./24 w przedmiocie perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości 284
- Okólnik № 874/I. U./24 w przedmiocie udzielania Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń odpisów wyroków zapadłych w sprawach ze stosunku ubezpieczenia 285

PISMA OKÓLNE:

- Pismo okólne № 716/II. O./24 w przedmiocie ustalenia ilości lat pracy zawodowej lub służby samorządowej policzalnych do wyśługi emerytalnej w myśl art. 97 ustawy z dnia 11/XII 1923 r. i art. 1 punktu n, ustawy z dnia 13/II 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46 i № 18 poz. 178) 285
- Pismo okólne № 719/II. G. S./24 w przedmiocie preliminarza robót budowlanych na rok 1925 286
- Pismo okólne № 720/II. O./24 w przedmiocie interpretacji art. 8 ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (D. U. R. P. z 1924 r. № 6 poz. 46) 287

KOMUNIKATY:

Str.

Komunikat w sprawie obliczania uposażenia na podstawie ustaw
z dnia 9/X i 5/XII 1923 r. 288

ZAWIADOMIENIA:

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 maja 1924 r. w okręgu
apelac. w Lublinie, Warszawie i Wilnie 289

Ustalenie wysokości relacji marki polskiej do złotego jako jednostki
monetarnej Rzeczypospolitej Polskiej 277

ADWOKATURA:

- a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie. 290
- b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie. 290
- c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu 291
- d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach. 291

KONKURSY 291

16.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1924 r. w przedmiocie obliczania kosztów wykonania kary w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu i w Katowicach.

Od dnia 1 maja 1924 r. począwszy normę kosztów dziennych wykonania kary pozbawienia wolności ustala się, aż do odwołania, na 72 grosze od osoby.

Norma powyższa stosuje się do zakładów kary, oraz do więzień i aresztów wszystkich kategorii tak męskich, jak i żeńskich.

Właściwej władzy asygnującej nadaje się prawo redukcowania tej normy najwyżej o 50%, w wypadkach, gdy więzień jest żywiony na koszt własny.

Rozporządzenie z dnia 10 marca 1923 r. (Dz. Urzęd. № 6/23, poz. 16) niniejszem uchyla się.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

OKÓLNIK № 871/II. G. S./24

w sprawie

przyjmowania pożyczek państwowych do depozytów jako wadja i kaucje.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 kwietnia 1924 r. L. DOP. 1939/I zawiadamiam, że wyszczególnione w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowa-

niu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) pożyczki państwowe należy przyjmować jako wadja, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje, składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych w wysokości 70% wartości, jaką im nadaje powołane powyżej rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

OKÓLNIK № 872/I. U./24

w przedmiocie

komunikowania notariuszom i pisarzom hipotecznym o osobach pozbawionych woli lub którym został wyznaczony doradca.

Do Panów Prezesów sądów okręgowych i do Panów Prokuratorów przy sądach okręgowych okręgów sądów apelacyjnych: Warszawskiego i Lubelskiego.

Na skutek wynikłych w sądach okręgowych i w Urzędach Prokurator-skich wątpliwości, czym obowiązkiem jest komunikowanie urzędnikom aktowym spisu osób, które wyrokiem sądu zostały pozbawione woli, lub którym został wyznaczony doradca (499 art. K. C. K. P. 1825 r.) wyjaśniam co następuje:

W art. 499 Kodeksu cyw. przewidziane są rozmaite czynności zmierzające do opublikowania takiego wyroku, mianowicie doręczenie wyroku stronie, wpisanie na listę wywieszoną w sali audjencjonalnej oraz do takiejże listy prowadzonej w kancelariach notarialnych i hipotecznych. Wykonanie pierwszych dwóch czynności należy oczywiście do sądu; to samo odnosi się również do dalszego zarządzenia t. j. do zawiadomienia notariuszów i pisarzy hipotecznych danego okręgu. Jest to nierozdzielna część zarządzeń zmierzających do publikacji wyroku i już sam wzgląd praktyczny wskazuje, iż wszystkie te czynności powinny być równocześnie dokonane. Nadto zważyć należy, że notariusze i pisarze hipoteczni są służbowo podporządkowani Prezesowi sądu okręgowego i od niego powinni otrzymywać takie zawiadomienia urzędowe. Prokurator winien jedynie w miarę potrzeby dopilnować, by powyższe czynności były wykonane. Dopilnowanie atoli oczywiście nie jest równoznaczne z wykonaniem. Gdy natomiast chodzi o wpisanie takiego wyroku w księgi hipoteczne, postawienie wniosku w tej mierze według wyraźnego postanowienia art. 499 należy do Prokuratora.

W myśl tego wywodu Prezes sądu okręgowego winien zakomunikować notariuszom i pisarzom hipotecznym urzędującym w okręgu powierzonych mu sądu o osobach, które wyrokiem sądu zostały pozbawione woli, lub którym został wyznaczony doradca, celem wciągnięcia ich do listy, która w kancelariach ich wywieszona być powinna. Prokurator sądu w razie potrzeby drogą korespondencji z Prezesem sądu dopilnuje wykonania tego przepisu.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

OKÓLNİK № 873/I. U./24**w przedmiocie****perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości.****Do wszystkich sądów rejestrowych.**

Przy opracowaniu statystyki spółdzielczości na podstawie wykazów nadsyłanych przez sądy w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 4/IV 1923 r. (Dz. Urz. № 8 poz. 24) Główny Urząd Statystyczny skonstatował, iż niektóre sądy nie wypełniają należycie tych kart lub wykazów. Celem uniknięcia na przyszłość podobnych usterek, powodujących uciążliwe i zbyteczne przesyłanie kart i wykazów tam i z powrotem dla uzupełnienia lub poprawek, zarządzam:

1) W p. 2 karty indywidualnej wzoru II A dla spółdzielni, zarejestrowanej jako stowarzyszenie według dawnego statutu nieprzystosowanego jeszcze do ustawy z 29/X 1920 r. (b. dz. pruska i austriacka), lub powstałych dawniej, lecz dopiero teraz po raz pierwszy wpisanych do rejestru (b. dz. rosyjska), należy podać datę pierwszego wpisu i datę powstania spółdzielni (p. Okólnik № 747/I. U./23 z dnia 30/VIII 1923 r. Dz. Urz. Min. Spraw. № 17 z 1/IX 1923 r.).

2) W p. 4 karty wzoru II A, p. 7 karty wzoru II C i p. 4 karty wzoru III, podając przedmiot przedsiębiorstwa, należy wyszczególnić cechy charakterystyczne jego działalności np. handel artykułami spożywczymi, handel ziemiopłodami, skup bydła i t. p. unikając takich nic nie mówiących określeń jak: „podniesienie gospodarstwa” lub „zaspakajanie potrzeb swych członków” „(dla spółdzielni), kupno i sprzedaż” — i t. p. ogólniki.

3) Zapiski w punkcie 5 karty wzoru II A, w p. 8 karty wzoru II C i p. 5 karty wzoru III muszą się zgadzać z treścią wpisu w punktach 3 (II A), 6 (II C) i 3 (III), a zatem, jeżeli firma przedsiębiorstwa brzmi: Spółka (towarzystwo) z ograniczoną odpowiedzialnością (poręką), to i rodzaj spółki musi być w punkcie 5 tak samo określony.

4) W p. 7 wzoru II A, w p. 10 wzoru II C i w p. 7 wzoru III należy podać kapitał zakładowy również w tych wypadkach, gdy chodzi o spółkę (towarzystwo) z ograniczoną odpowiedzialnością (poręką).

5) W p. 2 karty wzoru II C przez datę wciągnięcia do rejestru należy rozumieć datę wciągnięcia (pierwszego wpisu) firmy do rejestru, a nie datę wciągnięcia likwidacji t. j. przystąpienia do likwidacji, dla której przeznaczony jest p. 3, ani też ukończenia likwidacji lub wykreślenia z rejestru (p. 4).

6) Zarazem zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 4 kwietnia 1923 r. (Dz. Urz. Min. Spr. № 8 poz. 24) zarządzam począwszy od dnia 1 kwietnia 1924 r. przesyłanie kart indywidualnych wpisów upadłości według wzoru III nie dwa razy do roku jak dotychczas, lecz co kwartał najdalej do dnia 15 następnego miesiąca.

7) Wykazy i karty winny być przysyłane Głównemu Urzędowi Statystycznemu najdalej do 15 dnia po upływie okresu sprawozdawczego, a jeżeli żadnych wpisów w danym okresie sprawozdawczym nie było, sąd winien o tem zawiadomić Główny Urząd Statystyczny celem uniknięcia zbędnych przynagleń.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

OKÓLNİK № 874/I. U./24**w przedmiocie****udzielania Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń odpisów wyroków zapadłych w sprawach ze stosunku ubezpieczenia.****Do wszystkich sądów I instancji.**

Celem ułatwienia wykonywania nadzoru nad państwowymi publicznymi i prywatnymi zakładami ubezpieczeń z wyjątkiem publicznych zakładów ubezpieczeń społecznych, przekazanego Ministerstwu Skarbu ustawą z dnia 26 września 1922 r. o opłatach za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 89 poz. 810) zarządzam, aby wszystkie sądy orzekające w I instancji nadsyłały Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń przy Ministerstwie Skarbu w Warszawie odpisy prawomocnych wyroków zapadłych w sprawach cywilnych, wynikających ze stosunku ubezpieczenia.

W razie gdy wyrok w toku instancji został zmieniony, należy przesłać także odpis prawomocnego wyroku wyższej instancji.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 716/II. O./24**w przedmiocie**

ustalenia ilości lat pracy zawodowej lub służby samorządowej policzalnych do wysługi emerytalnej w myśl art. 97 ustawy z dnia 11/XII 1923 r. i art. 1 punktu n, ustawy z dnia 13/II 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46 i № 18 poz. 178).

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W związku z postanowieniem zawartem w § 39 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 26/III 1924 r. do ustaw z dnia 11/XII 1923 r. i z dnia 13/II 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnem (Dz. U. R. P. № 32, poz. 320) zechcą wszystkie władze asygnujące nadesłać Ministerstwu Sprawiedliwości do dnia 21 maja r. b. wskazane w rozporządzeniu tym akta osobiste, oraz dołączyć wykazy wszystkich funkcjonariuszów państwowych (sędziów, prokuratorów, urzędników więziennych, kancelaryjnych i niższych funkcjonariuszów), mających za sobą pracę zawodową lub służbę samorządową, według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

Do aktów osobistych należy załączyć uchwałę Komisji Weryfikacyjnej, dowody stwierdzające rzeczoną służbę lub pracę i odpis tabeli kwalifikacyjnej.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

Nazwa władzy asygnującej

Wzór.

do pisma okóln.
№ 716/II. O. 24.**W Y K A Z**

osób, mających za sobą pracę zawodową lub służbę samorządową, zaliczoną do dodatku starszeństwa, dodatku za wysługę lat, dodatku za trzechlecie.

L. b.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Rodzaj zweryfikowanej pracy zawodowej lub służby samorządowej	Czas trwania od — do	Wynik obliczenia Ilość		
					lat	mies.	dni

(podpis)

PISMO OKÓLNE № 719/II. G. S./24

w przedmiocie

preliminarza robót budowlanych na rok 1925.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Władze asygnujące wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa zechcą przedstawić, — najdalej do końca czerwca r. b., możliwie dokładnie opracowane wnioski w przedmiocie przewidywanych na rok 1925 remontów bieżących (§ 3 poz. 3), remontów kapitalnych (§ 8 p. 2) oraz nowych budowli i kupna gruntów (§ 8 poz. 1 i 3).

Wnioski, dotyczące kredytów na § 8 p. 1, 2 i 3, powinny być postawione w ścisłym porozumieniu z właściwą Okręgową Dyрекcją Robót Publicznych. Należy przytem mieć na uwadze, że żadne roboty, nie przewidziane w preliminarzu budżetowym, nie będą mogły być uwzględnione, chociażby potrzeba niezwłocznego wykonania tych robót była jaknajbardziej uzasadniona.

Sumy, preliminowane na § 3 poz. 3, powinny być określone na zasadzie nabytego doświadczenia i rzeczywistej potrzeby, przyczem przewidywane drobne roboty remontowe należy wyszczególnić i ocenić według cen bieżących, większe zaś sumy uzasadnić kosztorysami. O ileby preliminarzowany remont dotyczył budynku niepaństwowego, należy wskazać podstawę prawną co do obowiązku ponoszenia przez najemcę kosztów remontu.

Na § 8 poz. 2 należy preliminarzować tylko roboty budowlane, mające charakter remontów kapitalnych (pismo okóln. № 120/B. R./21 Dz. Urz. № 14/1921). Ponieważ preliminarzowane sumy powinny być oparte na kosztorysach, sporządzonych przez właściwe organy techniczne, przeto należy niezwłocznie wskazać tym organom objekty, wymagające remontu kapitalnego i żądać udzielenia opinii oraz sporządzenia kosztorysu. O ile remont danego budynku był preliminarzowany na rok 1924 a wykonanie tego remontu musiało być przeniesione na rok 1925 z braku kredytu, należy powołać się na odnośne daty, podane do preliminarza na rok 1924.

Kredyt, preliminarzowany na nowe budowle, należy również uzasadnić opiniami i kosztorysami technicznymi; co do budowli będących w toku należy nadto wyjaśnić obecny stan robót, co do budowli zaś, które były już preliminarzowane na rok 1924 a tylko z braku kredytu nie zostały rozpoczęte, wystarczy wskazać poprzednio przedstawione opinie techniczne.

Warszawa, dnia 2 maja 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Siennicki

PISMO OKÓLNE № 720/II. O./24

w przedmiocie

interpretacji art. 8 ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6 poz. 46).

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Podaję do wiadomości następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów № 3516 z kwietnia 1924 r.:

„Do Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli i wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Celem uchylenia wątpliwości, mogących się nasunąć przy interpretacji art. 8 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46 z r. 1924) Prezydium Rady Ministrów zwraca uwagę, że postanowienia tego artykułu:

- 1) odnoszą się tylko do funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, oraz osób po nich pozostałych,
- 2) nie mają zastosowania do emerytów b. państw zaborczych, z jedynym wyjątkiem, określonym ostatnim zdaniem art. 90 ustawy,
- 3) nie mają zastosowania do państwowych pracowników kontraktowych,
- 4) mogą być zastosowane tylko w wypadkach „nieobjętych niniejszą ustawą”.

To ostatnie wyrażenie oznacza przypadki, w których zaopatrzenie emerytalne nie może być w myśl ustawy przyznane, czy podwyższone inaczej, jak tylko w drodze zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Niemożliwość przyznania zachodzić jednak będzie nie tylko w wypadku, gdy ustawa odmawia zaopatrzenia emerytalnego, ale także wtedy, gdy prawo do zaopatrzenia czyni zawisłym bądź od pewnego terminu, bądź od warunku, o ile te zastrzeżenia faktycznie uniemożliwiają przyznanie zaopatrzenia.

Pamiętać przytem należy, że ustawa zawiera postanowienia, pozwalające władzy w wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, na wyjątkowe traktowanie, bez uciekania się do art. 8. Postanowienia te interpretować należy jednak zupełnie ściśle, by nie przekroczyć granic przyznanych uprawnień.

Jako przykład przytoczyć tu można przepis ostatniego ustępu art. 72, który uprawnia do udzielenia zezwolenia na „dalsze pobieranie pensji sierocy, także po ukończeniu 18 względnie 24 roku życia”.

Z brzmienia tego przepisu wynika zatem, że stosować go można tylko w wypadkach, gdy funkcjonariusz państwowy zmarł przed ukończeniem przez sierotę 18 względnie 24 roku życia.

W sprawie zarządzeń, jakie mogą być wydawane na zasadzie art. 8 wymienia ustawa:

1) uwzględnienie ustawowo niezaliczalnych lat służby, 2) przyznawanie zaopatrzeń emerytalnych i 3) podwyższanie wymiaru ustawowo przypadającego zaopatrzenia emerytalnego, przyczem zarządzenie pierwsze stanowi przypadek szczególny, dający się podciągnąć pod obszerniejsze pojęcie zarządzenia trzeciego.

Wreszcie co do terminu, od którego zarządzenia, oparte na przepisach art. 8 mogą być wydawane, przyjąć należy datę 1 października 1923 r. (t. j. dzień wejścia w życie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych).

Warszawa, dnia 6 maja 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

K O M U N I K A T

w sprawie obliczania uposażenia na podstawie ustaw z dnia 9/X i 5/XII 1923 r.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu L. 160 (D. B), Warszawa, dnia 29 kwietnia 1924 r. Odpis. Do Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie.

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 stycznia 1924 r. L. Dz. 93/II/24 Ministerstwo Skarbu oznajmia, co następuje:

Jeżeli przy stosowaniu art. 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. wynikają ułamki punktu przekraczające 0,5 wówczas należy je zaokrąglić do jednostki (punktu), w przeciwnym razie nie uwzględnia się tych ułamków.

W identyczny sposób należy postępować we wszystkich wypadkach, w których przy obliczeniu uposażenia (w najszerszym tego słowa znaczeniu) na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 115, poz. 924) lub ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107), wynikają ułamki punktu. Za Ministra Skarbu: *Zaczek*. Dyrektor Departamentu.

Z A W I A D O M I E N I E:

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 maja 1924 r. w okręgu apelac. w Lublinie, Warszawie i Wilnie.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Sędziów	Pokoju	Prokuratorów	Podprokuratorów	
1	Sąd Najwyższy	—	—	—	—	—	1	—	—
2	„ Apel. w Warszawie . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie . . .	—	—	—	—	—	—	1	—
5	„ Okręg. w Białej . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku .	—	—	—	—	1	—	1	1 (Brańsk)
7	„ „ „ Kaliszu . . .	—	—	—	—	—	—	1	—
8	„ „ „ Łomży . . .	—	—	—	—	1	—	—	—
9	„ „ „ Łodzi . . .	—	—	—	—	2	—	1	—
10	„ „ „ Mławie . . .	—	—	—	—	—	—	1	—
11	„ „ „ Płocku . . .	—	—	—	1	1	—	—	—
12	„ „ „ Siedlcach . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Łuków)
13	„ „ „ Suwałkach . .	—	—	—	1	—	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu . .	—	—	3	—	3	—	2	—
15	„ „ we Włocławku . .	1	—	1	—	1	—	—	1 (Włocławek)
16	„ „ w Warszawie . .	—	—	—	—	—	—	—	—
17	„ „ „ Kielcach . .	—	—	1	1	1	—	—	—
18	„ „ „ Lublinie . .	—	—	—	1	—	—	2	—
19	„ „ „ Piotrkowie . .	—	—	—	1	—	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu . .	—	—	—	—	1	—	1	—
21	„ „ „ Zamościu . .	—	—	—	1	1	—	—	—
22	„ „ „ Wilnie . . .	—	—	—	1	—	—	—	—
23	„ „ „ Grodnie . .	—	—	—	1	1	—	—	—
24	„ „ „ Łucku . . .	—	—	5	2	3	—	—	1 (Horochów)
25	„ „ „ Pińsku . . .	—	—	—	2	—	—	—	—
26	„ „ „ Nowogródka . .	—	—	—	1	1	—	—	—
27	„ „ „ Równem . .	1	2	—	7	1	1	2	—

Z A W I A D O M I E N I E.

Relacja marki polskiej do złotego jako jednostki monetarnej Rzeczypospolitej Polskiej została ustalona w wysokości 1.800.000 mkp. za 1 złoty na czas od dnia 28 kwietnia 1924 r. do 30 czerwca 1924 r. (§ 2 rozporządzenia z dnia 14/IV 1924 r. — Dz. U. R. P. № 34 poz. 351).

A D W O K A T U R A:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Wilhelm Aleksandrowicz z siedzibą w Krakowie,
Dr. Emil Merz z siedzibą w Tarnowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Fryderyk Kurzer, adwokat w Wiśniczu z dniem 5 czerwca 1924 r. z Wiśnicza do Rzeszowa, a jego substytutem został ustanowiony Dr. Maks Blatt, adwokat w Wiśniczu,
Dr. Jakób Schratter, adwokat w Rzeszowie w dniu 1 czerwca 1924 r. z Rzeszowa do Sokołowa, a jego substytutem został ustanowiony Dr. Izidor Deiches adwokat w Rzeszowie.

Zmarł:

Dr. Hersz Fuchs adwokat w Strzyżowie zmarł 2 marca 1924 r., a jego substytutem ustanowiony został Dr. Jakób Herzig adwokat w Jaśle.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisano na listę adwokatów:

dnia 29 lutego 1924 r.: Dra Ostopa Kopciucha z siedzibą w Busku, Dra Iwana Romankowa z siedzibą w Uhnowie, Dra Kornela Trojana z siedzibą w Chodorowie, Dra Mojżesza Willenza z siedzibą w Obertynie, Dra Semena Szewczuka z siedzibą we Lwowie, dnia 14 marca 1924 r.: Dra Mendla Jungermana z siedzibą w Budzanowie, Dra Abrahama Manharta z siedzibą w Stanisławowie, dnia 28 marca: Dra Mojżesza Reichsteina z siedzibą w Czortkowie i dnia 11 kwietnia 1924 r.: Dra Mikołaja Bycha z siedzibą w Kopyczyńcach i Dra Natana Lifschütza z siedzibą w Tarnopolu.

Przesiedlili się:

Dr. Leopold Sommer ze Lwowa do Stanisławowa, Dr. Edward Kleinman z Rudek do Czortkowa, Dr. Karol Halstuch ze Śniatyna do Czortkowa.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Berl Horowitz ze Lwowa do Janowa i Dr. Szymon Krauthammer z Kółomyi do Żabiego.

Zrezygnowali z adwokatury:

Dr. Zdzisław Konstanty Dawidowicz w Brzeżanach, Dr. Mojżesz Speiser w Tarnopolu, Dr. Maks Norbert Landau we Lwowie, Dr. Grzegorz Jarosławski we Lwowie, Dr. Feliks Maciszewski we Lwowie.

Zmarli:

Dr. Eustachy Stanisław Krzyżanowski w Buczaczu, Dr. Karol Marek Wolfram w Brodach i Dr. Noe Schwarzfeld w Bursztynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Aleksander Peleński z siedzibą urzędową w Ustrzykach dolnych.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Stefan Zembrzusi z siedzibą w Lublińcu,
Mieczysław Cieszewski z siedzibą w Mikołowie,
Dr. Alfred Kościński z siedzibą w Królewskiej Hucie.

K O N K U R S Y:

Opróżniły się posady sędziów sądu powiatowego w Borszczowie, Buczaczu, Haliczu, Husiatynie z siedzibą w Kopyczyńcach, Kosowie, Kozowej, Łopatynie, Rymanowie, Trembowli, Zaleszczykach i w Winnikach.

Kompetenci o te lub o takie same posady, jak również o posady sędziów śledczych w sądach okręgowych i sędziów zapasowych w okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego, które mogą się opróżnić, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 16 maja 1924 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

Przy sądzie powiatowym w Mielcu jest do obsadzenia posada woźnego sądowego.

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę, lub inną w międzyczasie opróżnić się mogącą, winni wnieść na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do 30 maja b. r., odpowiednie podania, udokumentowane metryką urodzenia, świadectwem przynależności, świadectwem szkolnym, świadectwem moralności, oraz świadectwem zdrowia, wystawionem przez lekarza rządowego.

Do podania należy dołączyć także opis przebiegu życia i ewentualne dokumenta wojskowe.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są posady po jednym etacie sędziego sądu okręgowego przy sądach okręgowych w Jaśle, Nowym Sączu, Rzeszowie i Wadowicach.

Kandydaci ubiegający się o te posady lub inne opróżnić się mogące posady sędziów sądu okręgowego mogą wnieść odpowiednio udokumentowane podanie w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do końca maja 1924 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu jest do obsadzenia posada sędziego sądu okręgowego w Toruniu. Udokumentowane podania o tę posadę lub opróżnić się mogące przy innych sądach okręgowych należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do końca maja b. r.